

siis ka peawad waestete laste eest hoolt kand:
ma ja selle polest Hanso sanna kuulma, siis
tagganesid mehhed warsti. Nemmad püüdsid
perret aega mõda omma lastele sada, kui
kord olleksid täieks kašnud, agga teiste
pärrast ei tahtnud nemmad murret kanda,
ja teadsid isse kül, mis tõdd Hans pärrib.
Pakkus siis moisa wannem keik kolm perret
Hanso kätte, et temma neid peaks, ning
kašvataks ühtlaši neid waesi lapsi.

Hans vastas se peale: „Ei minna karda
sedda tõdd ja waewa, agga minno perre
peab nüüd hopis suremaaks sama; verraaid
orjaid pean ommale vältma, täied innimes:
sed, sedda minna ei olle kašvatanud eggat
öppetanud. Kui nemmad sawad somadega
pandud moisa teule, ei minna siis ei joua
nende járrele wadata. Kolm hoost ja kuus
hårga pean nende holeks andma, mis enna-
miste on sure hindu arivatud; on monnin:
gad orjad holetumad, minna peaksin isse ka-

hopis waeseks sama, seit laste warra omneti
ei tohhi fadduda. Sellepärrast palluksin
minna, et moisa wannemad toimetaksid aš:
jad nenda, et keik laste warra saaks mündud
ja rahha pandud nende nimme peale välja.
Minna isse hakkaksin omma joudoga neid
perred piddama ja keik jalla päwad warsti
moisa teggema; agga hobbose ja künni pā:
wad wast kerwade aasta pärrast, kui saan
truid sullased leidnud jo lome murretsenud
rohkema, kui nüüd minno joud annab. Neid
kolme perre weddo pāiwi peaksid ni kaua
teised perremehhed teggema, ja minna mak:
san neile vilja, poolteist sällitest aasta peält,
igga perre peält kuus tündrit rukkit ja kuus
tündrit ohre aastas.”

Moisa wannem lubbas polikko aasta
weddo pāiwi mahha játta. Kohtomehhed
ei küttnud sedda nou mitte, arwasid sedda
wallale raskeks minnewat, ja ei lubband
mitte pāwa rohkema tehha kui enne. Teisi